

Stede ved Routen Esbjerg—Barkston—London, at det imidlertid ikke er denne Route, men de andre Trafikroutier paa England, der særlig for Smørret frembyde uheldige Eksportforhold, men at jeg er villig til at overveje og forhandle Spørgsmaalet om en Forbedring af Eksportforholdene ogsaa for disse Routers Vedkommende.

R. Hansen: Jeg beder det høje Ting undskyldte, at jeg har tilladt mig at tage Ordet ved denne Sags Behandling her i Tinget, da jeg alt tidligere har haft Lejlighed til at udtale mig i lignende Retning. Men da denne Sag for mig og ogsaa for hele den Valgkreds, som jeg har den Ære at repræsentere, er af meget stor Bigtighed, maa jeg dog atter tillade mig at fremkomme med nogle faa Bemærkninger. Jeg skal i det hele fatte mig kort. De ærede Medlemmer for Randers Amts 4de Valgkreds og Randers Amts 3dje Valgkreds (Neergaard og Staarup) have allerede draget frem, hvad der kan siges i denne Sag, og jeg finder ingen videre Grund til Gentagelser, men der er dog enkelte Punkter, som jeg nok kunde have lyst til at gaa lidt nærmere ind paa. Det Distrikt, som særlig det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds udtalte, at Staten skulde overtage Dampskibsrouten Esbjerg—Barkston, kan jeg fuldt ud slutte mig til og fuldt ud billige. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om det kunde lykkes. Jeg tror, at det kun er et Tidsspørgsmaal, at Forholdene vilde udvikle sig saaledes, at det vil blive nødvendigt at faa denne Route udvidet. Danmark er jo ved at udvikle sig til at blive et Slags Amagerland for England, særlig for London. Jeg tror da, at det ikke er rigtigt, om vi ventede med at udvide og forbedre denne Route, indtil Forholdet tvinger os dertil. Jeg tror, at det vilde være mere heldigt, om vi straks sørgede for at faa denne Route indrettet saa godt og tilfredsstillende som muligt og især at faa den udvidet. Jeg skal nærmere begrunde hvorfor. Efter den Konkurrence, som vort Land er underkastet, maa det være os magtpaaliggende, maa det være vort Maal at levere det bedste og fineste Produkt paa Verdensmarkedet. Nu antager jeg, at det er de fleste Medlemmer her i Tinget bekendt, at vort Smørsalg i London er meget lille, er af forholdsvis ringe Betydning. Grunden, hvorfor vi ikke sælge saa meget Smør i London som f. Eks. i Nord-England, er den, at den londonfste Smag for Smør nærmest gaar i Retning af det fine, usaltede, altsaa det ferske Smør. Dette Produkt, det fine, usaltede Smør, har Frankrig særlig lagt sig efter at producere,

og da Frankrig har daglige Forbindelser med London over Kanalen, er det jo i Stand til at levere Produktet hurtigere og friskere, end dansk Smør kan leveres. Derfor har Frankrig altid kunnet holde sig paa Londons bedste Marked. London forsynes altsaa hovedsagelig med fransk Smør, naar der er Tale om fine, usaltede Varer. Holland og Irland levere ogsaa noget fersk Smør til London, men det er mindre Kvantiteter, og ogsaa Kvaliteten er mindre god; der kommer ogsaa lidt engelsk, fersk Smør til London, men det er saa lidt, at det ingen Betydning har, skønt Kvaliteten skal være ret god. Smør i saltet Tilstand indføres derimod fra Danmark, Sverige, Rusland og Finland, hvoraf dog kun det danske og svenske er af finere Kvalitet, og om Vinteren tilføres der London store Mængder af australisk Smør. Dette Smør har haft en meget stor Indflydelse paa Markedet nærmest paa Grund af de store Masser, der leveres, thi dette Smør staar i Kvalitet langt tilbage for det danske Smør, hvormed det særlig konkurrerer, da det er en saltet Vare ligesom vort eget Smør. Det er altsaa hovedsagelig Frankrig, der leverer det bedste og fineste Smør til London og selvfølgelig opnaar større Priser. Det maatte nu være os magtpaaliggende at naa op til dette fine franske Smør, at naa op i Højde med Frankrig eller at overgaa det. Men for at naa det, er det nødvendigt, at vi faa Dampskibsrouten udvidet, saaledes at vi kunne levere frisk Smør til London, og det kan ikke ske paa anden Maade end ved, at vi udvide Routen over Esbjerg, saaledes at vi kunne faa Smørret affendt saa hurtigt, at det kan komme friskt derover. Det franske Smør, som leveres til London, leveres hovedsagelig i Masser, afvejet i 1 og 2 Pds. Pakker, og i Keglen med 50 Pd. i hver Kasse, og der opnaas en Pris af 10 à 12 Ore pr. Pd. mere for dette Smør end for det danske Smør. Det vilde ikke siges saa lidt, om vi kunde opnaa en Merindtægt af 10 à 12 Ore pr. Pd. af vort Smør. Det vilde være en stor Merindtægt for Danmarks Landbrug og den danske Stat. At det kan opnaas, derom nærer jeg ingen Tvivl. Der blev ogsaa her i Salen talt om Routen Esbjerg—Barkston, og saa vidt jeg huster, drog det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds den Tanke frem, at det mulig kunde være mere heldigt, om Dampskibene gik direkte op til London. Dette Punkt kunde jeg ogsaa have lyst til at udtale mig lidt nærmere om. Jeg har tit hørt flere Landmænd gøre gældende, at det var heldigere, om Skibene kunne gaa direkte til London i Stedet for, at de som nu løbse i Barkston.